

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

Tập 1

15. PHẨM THẬP TRỤ THỨ MƯỜI LĂM.

(Hán bộ phần sau quyển 16)

Lúc bấy giờ Pháp Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, nhập Bồ Tát vô lượng phương tiện tam muội. Do sức tam muội, ngoài ngàn Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương, có ngàn Phật sát vi trần số Phật đều đồng hiệu là Pháp Huệ và đồng hiện đến bảo Pháp Huệ Bồ Tát rằng:

‘Lành thay! Lành thay! Thiện nam tử! Ông hay nhập Bồ Tát Vô Lượng phương tiện tam muội này.

Thiện nam tử! Trong mười phương, ở mỗi phương đều có ngàn Phật sát vi trần số chư Phật đều dùng thần lực đồng gia hộ ông. Lại nguyện lực và thần lực của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai đây, cùng năng lực thiện căn của ông đã tu, nhập tam muội này, khiến ông thuyết pháp, vì đề tăng trưởng Phật trí, vì thâm nhập pháp giới, vì khéo rõ chúng sanh giới, vì sở nhập vô ngại, vì sở hành vô chướng, vì được vô đẳng phương tiện, vì nhập nhất thiết trí tánh, vì giác tất cả pháp, vì biết tất cả căn, vì hay thọ trì diễn thuyết tất cả pháp: chính là phát khởi mười bậc trụ của Bồ Tát. Thiện nam tử! Ông nên thừa thần lực của Phật mà diễn thuyết pháp thập trụ ấy!’

Lúc đó chư Phật liền ban cho Pháp Huệ Bồ Tát trí vô ngại, trí vô trước, trí vô đoạn, trí vô si, trí vô dị, trí vô thất, trí vô lượng, trí

vô thắng, trí vô giải đãi, trí vô đoạt. Tại sao vậy? Vì năng lực của tam muội này pháp nhĩ như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh của Pháp Huệ Bồ Tát.
Pháp Huệ Bồ Tát liền xuất định nói với chư Bồ Tát rằng:

‘Chư Phật tử! Trụ xứ của Bồ Tát rộng lớn đồng với hư không giới.

Phật tử! Bồ Tát trụ nơi nhà tam thế chư Phật.

Nay tôi sẽ nói về chỗ trụ của Bồ Tát ấy.

Chư Phật tử! Chỗ trụ của Bồ Tát có mười bậc mà tam thế chư Phật đã nói, sẽ nói và hiện đang nói.

Đây là mười bậc trụ:

Sơ phát tâm trụ, Trị địa trụ, Tu hành trụ, Sanh quý trụ, Cụ túc phương tiện trụ, Chánh tâm trụ, Bất thối trụ, Đồng chơn trụ, Pháp vương tử trụ, Quán đánh trụ.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát phát tâm trụ?

Vị Bồ Tát này thấy Phật hình dung đoan nghiêm xinh đẹp có oai lực lớn, hoặc thấy thần túc, hoặc nghe thọ ký, hoặc nghe giảng dạy, hoặc thấy chúng sanh chịu những sự quá khổ, hoặc nghe Phật pháp rộng lớn của Như Lai mà phát bồ đề tâm, cầu nhất thiết trí.

Vị Bồ Tát này duyên mười pháp khó được mà phát tâm. Đây là mười pháp khó được:

Trí biết rõ thị xứ phi xứ, trí biết rõ thiện ác nghiệp báo, trí biết rõ căn tánh thắng liệt, trí biết rõ các loại tri giải sai biệt, trí biết rõ các cảnh giới sai biệt, trí biết rõ tất cả chí xứ đạo, trí biết rõ các thiền giải thoát tam muội, trí tức mạng vô ngại, trí thiên nhãn vô ngại, trí tam thế lậu tận.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp. Đây là mười pháp:

Siêng cúng dường Phật, thích ở sanh tử, chủ trương dìu dắt thế gian khiến trừ ác nghiệp, thường đem pháp thắng diệu dạy bảo, ca ngợi pháp vô thượng, học công đức của Phật, sanh ở trước Phật luôn được nhiếp thọ, phương tiện diễn nói tam muội tịch tịnh, ngợi khen xa lìa sanh tử luân hồi, làm chỗ quy y cho chúng sanh đang bị khổ.

Vì sao phải khuyên học mười pháp này. Vì muốn vị Bồ Tát này, ở trong Phật pháp, tâm thêm rộng lớn, có nghe được pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là bậc Bồ Tát tri địa trụ?

Vị Bồ Tát này đối với chúng sanh phát mười thứ tâm:

Tâm lợi ích, tâm đại bi, tâm an lạc, tâm an trụ, tâm lân mẫn, tâm nhiếp thọ, tâm thủ hộ, tâm đồng với mình, tâm là thầy, tâm làm đạo sư.

Chư Phật tử! nên khuyên vị Bồ Tát này học mười thứ pháp:

Tụng tập học rộng, rảnh rang tịch tịnh, gần thiện tri thức, nói lời hòa vui, nói tắt biết thời, lòng không khiếp sợ, rõ thấu các nghĩa, tu hành đúng pháp, xa lìa ngu mê, an trụ bất động.

Do học mười pháp trên đây, vị Bồ Tát này đối với chúng sanh, thêm lớn đại bi, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát tự tại hành trụ?

Vị Bồ Tát này dùng mười hạnh để quan sát tất cả pháp:

Quán tất cả pháp vô thường, tất cả pháp khổ, tất cả pháp không, tất cả pháp vô ngã, tất cả pháp vô tác, tất cả pháp vô vị, tất cả pháp bất như danh, tất cả pháp vô xứ sở, tất cả pháp rời phân biệt, tất cả pháp không kiên thiết.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Quan sát chúng sanh giới, pháp giới, thế giới, quan sát địa giới, thủy giới, hỏa giới, phong giới, quan sát dục giới, sắc giới, vô sắc giới. Vì muốn vị Bồ Tát này được trí huệ sáng tỏ, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát sanh quý trụ?

Vị Bồ Tát này từ thánh giáo sanh, thành tựu mười pháp:

Trọn chẳng thối chuyển nơi Phật đạo, sanh lòng tin sâu thanh tịnh, khéo quan sát pháp, rõ biết chúng sanh, quốc độ, thế giới, nghiệp hạnh, quả báo, sanh tử, niết bàn.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Rõ biết tất cả Phật pháp thời quá khứ, thời vị lai, thời hiện tại; tu tập tất cả Phật pháp thời quá khứ, vị lai, hiện tại; viên mãn tất cả Phật pháp quá khứ, vị lai, hiện tại; biết rõ tất cả Phật bình đẳng. Đây là vì muốn cho vị Bồ Tát này được thăng tiến, nơi trong tam thế tâm được bình đẳng, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát cụ túc phương tiện trụ?

Vị Bồ Tát này trọn đủ mười pháp:

Căn lành tu tập đều vì cứu hộ tất cả chúng sanh, lợi ích tất cả chúng sanh, an lạc tất cả chúng sanh, ai mãn tất cả chúng sanh, độ thoát tất cả chúng sanh, khiến tất cả chúng sanh lìa những tai nạn, khiến tất cả chúng sanh thoát khỏi sanh tử, khiến tất cả chúng sanh phát sanh tịnh tín, khiến tất cả chúng sanh đều được điều phục, khiến tất cả chúng sanh đều chứng niết bàn.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Biết chúng sanh vô biên, vô lượng, vô số, biết chúng sanh bất tư nghị, vô lượng sắc, bất khả lượng, biết chúng sanh không, vô sở tác, vô sở hữu, vô tự tánh.

Vì muốn vị Bồ Tát này, tâm lại càng tăng thắng hơn không bị nhiễm trước, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát chánh tâm trụ?

Vị Bồ Tát này nghe mười pháp tâm định chẳng động:

Nghe khen Phật hay chê Phật, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen pháp hay chê pháp, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen Bồ Tát hay chê Bồ Tát, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen hay chê công hạnh của vị Bồ Tát, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh hữu cầu hay vô cầu, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh dễ độ hay khó độ, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới có thành có hoại, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói Phật pháp hoặc có hoặc không, đối với Phật pháp tâm định chẳng động.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Tất cả pháp vô tướng, tất cả pháp vô thể, tất cả pháp chẳng thể tự tại, tất cả pháp vô sở hữu, tất cả pháp không chơn thiết, tất cả pháp không, tất cả pháp vô tánh, tất cả pháp như huyễn, tất cả pháp như mộng, tất cả pháp vô phân biệt.

Vì muốn vị Bồ Tát này tâm lại càng thêm tăng tiến được chẳng thối chuyển vô sanh pháp nhãn. Có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát bất thối trụ?

Vị Bồ Tát này nghe mười pháp kiên cố bất thối:

Nghe có Phật hay không có Phật, nghe có pháp hay không pháp, nghe có Bồ Tát hay không Bồ Tát, nghe có Bồ Tát hạnh hay không Bồ Tát hạnh, nghe có Bồ Tát tu hành được xuất ly hay chẳng xuất ly, nghe quá khứ có Phật hay không Phật, nghe vị lai có Phật hay không Phật, nghe hiện tại có Phật hay không Phật, nghe Phật trí hữu tận hay vô tận, nghe tam thế là một tướng hay chẳng phải một tướng, đối với trong Phật pháp tâm đều chẳng thối chuyển cả.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp quảng đại:

Nói một chính là nhiều, nói nhiều chính là một; văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy nơi văn, chẳng có chính là có, có chính là chẳng phải có, vô tướng chính là tướng, tướng chính là vô tướng, vô tánh chính là tánh, tánh chính là vô tánh.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng tiến, nơi tất cả pháp khéo hay xuất ly, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát đồng chơn trụ?

Vị Bồ Tát này trụ mười hạnh nghiệp:

Thân hạnh không lỗi, ngữ hạnh không lỗi, ý hạnh không lỗi, tùy ý thọ sanh, biết chúng sanh các thứ dục, biết chúng sanh các thứ tri giải, biết chúng sanh các thứ cảnh giới, biết chúng sanh các thứ nghiệp, biết thế giới thành hoại, thần túc tự tại vô ngại.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Biết tất cả Phật sát, động tất cả Phật sát, trì tất cả Phật sát, quán tất cả Phật sát, đến tất cả Phật sát, du hành vô số thế giới, lãnh thọ vô số Phật pháp, hiện thân biến hóa tự tại, nói ra tiếng quảng đại biến mãn, trong một sát na thừa sự cúng dường vô số Phật.

Vì muốn vị Bồ Tát này tăng tiến, hay được thiện xảo đối với tất cả pháp, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát pháp vương tử trụ?

Vị Bồ Tát này khéo biết mười pháp:

Khéo biết chúng sanh thọ sanh, khéo biết phiền não hiện khởi, khéo biết tập khí tương tục, khéo biết chỗ làm phương tiện, khéo biết vô lượng pháp, khéo biết các oai nghi, khéo biết thế giới sai

biệt, khéo biết những việc của thế gian trước thế gian sau, khéo biết diễn thuyết đệ nhất nghĩa.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Pháp Vương xứ thiện xảo, Pháp Vương xứ quý độ, Pháp Vương xứ cung điện, Pháp Vương xứ thu nhập, Pháp Vương xứ quan sát, Pháp Vương xứ quán đánh, Pháp Vương lực trì, Pháp Vương vô úy, Pháp Vương minh tâm, Pháp Vương tán thán.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng tiến tâm không chướng ngại, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát quán đánh trụ?

Vị Bồ Tát này được thành tựu mười thứ trí:

Chấn động vô số thế giới, chiếu diệu vô số thế giới trụ trì vô số thế giới, qua đến vô số thế giới, nghiêm tịnh vô số thế giới, khai thị vô số chúng sanh, quan sát vô số chúng sanh, biết căn tánh của vô số chúng sanh, khiến vô số chúng sanh thu nhập, khiến vô số chúng sanh điều phục.

Vị Bồ Tát này thân và thân nghiệp, thần thông biến hiện, quá khứ trí, vị lai trí, hiện tại trí, thành tựu Phật độ tâm cảnh giới, trí cảnh giới, tất cả đều chẳng thể biết được, nhần đến Pháp Vương Tử Bồ Tát cũng chẳng biết được.

Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười thứ trí của Như Lai:

Tam thế trí, Phật pháp trí, pháp giới vô ngại trí, Phật giới vô biên trí, sung mãn nhất thiết thế giới trí, phổ chiếu nhất thiết thế giới trí, trụ trì nhất thiết thế giới trí, tri nhất thiết chúng sanh trí, tri nhất thiết pháp trí tri vô biên chư Phật trí.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng trưởng nhất thiết chủng trí, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Lúc bấy giờ, do thần lực của đức Phật trong mười phương, mỗi phương đều một vạn Phật sát vi trần số thế giới sáu thứ chấn động. Mưa thiên hoa, tràng hoa, thiên mạn hương, thiên tạp hương, thiên bửu y, thiên bửu vân, thiên trang nghiêm cụ.

Những kỹ nhạc trời tự nhiên hòa tấu. Phóng thiên quang minh và âm thanh vi diệu.

Như ở thế giới này, thập phương thế giới, nơi điện Thiên Đế Thích nói pháp thập trụ và hiện thân biến cũng như vậy cả.

Lại do thần lực của Phật, mười phương đều có một vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát đến nơi đây và đồng nói rằng: ‘Lành thay! Lành thay! Đây Phật tử! Ngài khéo nói pháp này.

Chúng tôi đồng tên Pháp Huệ, quốc độ đồng hiệu Pháp Vân, Như Lai ở các cõi đó đều hiệu Diệu Pháp, Nơi pháp hội của Thế Tôn chúng tôi cũng giảng thuyết thập trụ, câu văn nghĩa lý và chúng hội quyền thuộc cũng đồng như nơi đây, không có tăng giảm.

Chúng tôi thừa thần lực của đức Phật mà đến nơi pháp hội này để chứng minh.

Lúc đó Pháp Huệ Bồ Tát, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương khắp cùng pháp giới, rồi nói kệ rằng:

Thấy thân vi diệu đáng Thắng Trí
 Tướng hảo đoan nghiêm đều đầy đủ
 Tôn trọng như vậy rất khó gặp
 Bồ Tát dũng mãnh sơ phát tâm.
 Thấy đại thần thông không ai bằng
 Nghe lời thọ ký và dạy bảo
 Các loài chúng sanh khổ vô lượng
 Do đây Bồ Tát sơ phát tâm.
 Nghe chư Như Lai đáng Phổ Thắng
 Tất cả công đức đều thành tựu
 Ví như hư không chẳng phân biệt
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm
 Tam thế nhơn quả gọi là xứ
 Tự tánh chúng ta là phi xứ
 Muốn đều rõ biết nghĩa chơn thật
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả hữu vi các hạnh đạo
 Mỗi mỗi đều có chỗ nơi đến
 Đều muốn rõ biết thể tánh đó
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả thế giới các chúng sanh

Tùy nghiệp trôi lăn không tạm dứt
 Muốn được thiên nhãn đều thấy rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Trong đời quá khứ đã từng có
 Thể tánh như vậy, tướng như vậy
 Muốn đều rõ biết tức trụ kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả chúng sanh những phiền não
 Tương tục, hiện khởi, và tập khí
 Muốn đều rõ biết rốt ráo hết
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Tùy những chúng sanh chỗ an lập
 Các môn đàm luận đường ngữ ngôn
 Như thế để đó đều muốn biết
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả các pháp lìa ngôn thuyết
 Tánh không tịch diệt vốn vô tác
 Muốn đều rõ thấu chơn nghĩa này
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Muốn đều chấn động mười phương cõi
 Nghiên úp tất cả những đại hải
 Đầy đủ chư Phật đại thần thông
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Muốn một chân lông phóng quang minh
 Chiếu khắp mười phương vô lượng cõi
 Trong mỗi quang minh giác tất cả

Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn đem nan tư vô lượng cõi
 Để trong bàn tay mà chẳng động
 Rõ biết tất cả như huyễn hóa
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn dùng một lông chấm nước biển
 Tất cả đại hải đều làm cạn
 Mà đều phân biệt biết số kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Quá khứ vị lai vô lượng kiếp
 Tất cả thế gian tướng thành hoại
 Đều muốn thấu rõ cùng biên tế
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Tất cả Độc Giác và Thanh Văn
 Muốn biết hết cả những pháp đó
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Vô lượng vô biên các thế giới
 Muốn dùng một lông đều cân nổi
 Như thể tướng kia đều biết rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Vô lượng vô số Luân Vi sơn
 Muốn khiến đều vào trong chân lông
 Lớn nhỏ của kia đều biết rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn dùng một diệu âm tịch tịnh

Khắp ứng mười phương tùy loại diễn
 Như vậy đều khiến sáng sạch rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh
 Một lời diễn nói đều hết cả
 Đều muốn rõ biết tự tánh kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Ngôn âm thế gian đều nói cả
 Khiến họ đều hiểu chứng tịch diệt
 Muốn được như vậy diệu thiết căn
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn khiến mười phương những thế giới
 Có tướng thành hoại đều được thấy
 Mà đều biết từ phân biệt sanh
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả mười phương những thế giới
 Vô lượng Như Lai đều sung mãn
 Đều muốn rõ biết Phật pháp kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Các loại biến hóa vô lượng thân
 Tất cả thế giới vi trần thấy
 Đều muốn rõ thấu từ tâm khởi
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Vô lượng vô số chư Như Lai
 Muốn nơi một niệm đều rõ biết

Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn diễn thuyết đủ một câu pháp
 A tăng kỳ kiếp không cùng tận
 Mà khiến văn nghĩa đều chẳng đồng
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Mười phương tất cả các chúng sanh
 Tùy tướng họ lưu chuyển sanh diệt
 Muốn nơi một niệm đều rõ thấu
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn dùng thân, ngữ và ý nghiệp
 Đến khắp mười phương không chướng ngại
 Rõ biết tam thế đều không tịch
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Bồ Tát phát tâm như vậy rồi
 Khiến nên qua đến mười phương cõi
 Cung kính cúng dường chư Như Lai
 Do đây khiến được không thoái chuyển.
 Bồ Tát dũng mãnh cầu Phật đạo
 Ở nơi sanh tử chẳng rời nhàm
 Vì kia ca ngợi khiến thuận lành
 Như vậy khiến kia không thoái chuyển.
 Mười phương thế giới vô lượng cõi
 Đều ở trong đó làm Tôn Chủ
 Vì chư Bồ Tát nói như vậy
 Do đây khiến kia không thoái chuyển.
 Tôi thắng, tôi thượng, tôi đệ nhất

Pháp thậm thâm, vi diệu, thanh tịnh
 Khuyên chư Bồ Tát nói cùng người
 Dạy như vậy khiến lìa phiền não,
 Tất cả thế gian không bằng được
 Nơi chẳng thể khuynh động dẹp phục
 Vì Bồ Tát kia thường ca ngợi
 Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.
 Phật là thế gian Đại Lực Chủ
 Đầy đủ tất cả những công đức
 Khiến các Bồ Tát trụ trong đó
 Dùng đây dạy làm Thắng Trượng Phu,
 Nơi vô lượng vô biên chư Phật
 Đều được qua đến để gần gũi
 Thường được chư Phật luôn nhiếp thọ
 Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.
 Bao nhiêu những tam muội tịch tịnh
 Thấy đều diễn đạt không còn thừa
 Vì Bồ Tát kia nói như vậy
 Do đây khiến kia chẳng thối chuyển.
 Dẹp trừ vòng sanh tử các cõi
 Mà chuyển diệu pháp thanh tịnh luân
 Tất cả thế gian không chỗ chấp
 Vì các Bồ Tát nói như vậy.
 Tất cả chúng sanh đọa ác đạo
 Vô lượng khổ nặng làm bức ngặt
 Làm chỗ quy y cứu hộ họ

Vì các Bồ Tát nói như vậy.
 Đây là ‘Bồ Tát phát tâm trụ’
 Nhất hướng chí cầu vô thượng đạo,
 Như tôi đã nói pháp dạy bảo
 Tất cả chư Phật cũng như vậy.
 Thứ hai: ‘Bồ Tát trị địa trụ’
 Phải nên phát khởi tâm như vậy:
 Mười phương tất cả những chúng sanh
 Nguyên đều thuận theo lời Phật dạy,
 Tâm đại bi, lợi ích, an lạc,
 Tâm an trụ, xót thương, nhiếp thọ,
 Tâm thủ hộ chúng sanh đồng mình,
 Tâm làm thầy và tâm đạo sư,
 Đã trụ tâm thắng diệu như vậy
 Kế khiến tụng tập cầu học rộng
 Thường thích tịch tịnh, chánh tư duy
 Gần gũi tất cả thiện tri thức.
 Nói lời hòa vui, lìa thô cứng
 Nói tất cả biết thời, không e sợ
 Rõ thấu nghĩa lý làm đúng pháp
 Xa lìa ngu mê tâm bất động:
 Đây là sơ học bồ đề hạnh
 Làm được hạnh này: Chơn Phật tử
 Nay tôi nói chỗ kia nên làm
 Như vậy Phật tử phải siêng học.
 Thứ ba: ‘Bồ Tát tu hành trụ’

Thường y Phật giáo siêng quan sát
 Các pháp vô thường, khổ, và không
 Cũng không ngã hơn, không động tác.
 Tất cả các pháp chẳng đáng ưa
 Không đúng danh tự, không xứ sở
 Không chỗ phân biệt, không chơn thiệt
 Người quán như vậy gọi Bồ Tát.
 Kế, khiến quan sát chúng sanh giới
 Và cũng quan sát nơi pháp giới
 Thế giới sai biệt trọn không thừa
 Nơi kia đều nên khuyên quan sát.
 Thập phương thế giới và hư không
 Bao nhiêu địa, thủy, cùng hỏa, phong
 Dục giới, sắc giới, vô sắc giới
 Đề khuyên quán sát đến cùng tận.
 Quán sát cõi kia đều sai khác
 Và thể tánh nó, đều rốt ráo
 Dạy siêng tu hành được như vậy
 Đây thời gọi là chơn Phật tử.
 thứ tư: ‘Bồ Tát sanh quý trụ’
 Từ các thánh giáo mà xuất sanh
 Rõ thấu các cõi không chỗ có
 Vượt qua pháp kia sanh pháp giới.
 Tin Phật kiên cố, chẳng thể hoại
 Quán pháp tịch diệt, tâm an trụ
 Tùy những chúng sanh đều rõ biết

Thể tánh hư vọng không chơn thiệt.
 Thế gian, sát độ, nghiệp và báo
 Sanh tử, niết bàn đều như vậy
 Phật tử nơi pháp quán như vậy
 Từ Phật thân sanh, gọi Phật tử.
 Quá khứ vị lai và hiện tại
 Trong đó bao nhiêu những Phật pháp
 Rõ biết chứa hạp và viên mãn
 Tu học như vậy khiến rốt ráo.
 Tam thể tất cả chư Như Lai
 Hay tùy quán sát đều bình đẳng
 Các thứ sai biệt bất khả đắc
 Người quán như vậy đạt tam thể.
 Như tôi tán dương ca ngợi đó
 Là những công đức đệ tứ trụ
 Nếu hay y pháp siêng tu hành
 Mau thành Phật bồ đề vô thượng.
 Đây đến Bồ Tát trụ thứ năm
 Hiệu là ‘cụ túc phương tiện trụ’
 Vào sâu vô lượng phương tiện khéo
 Phát sanh nghiệp công đức rốt ráo.
 Bồ Tát chỗ tu các phước đức
 Đều vì cứu hộ các quần sanh
 Chuyên tâm làm lợi ích an lạc
 Một mặt xót thương khiến độ thoát.
 Vì tất cả đời trừ các nạn

Dẫn thoát sanh tử, khiến vui mừng
 Mỗi mỗi điều phục không để sót
 Điều khiến đủ đức hướng niết bàn.
 Tất cả chúng sanh vô lượng biên
 Vô lượng, vô số, bất tư nghị
 Nhẫn đến bất khả xưng lượng thảy
 Nghe lãnh Như Lai pháp như vậy.
 Đây là Phật tử đệ ngũ trụ
 Thành tựu phương tiện độ chúng sanh
 Đẳng đại trí viên mãn công đức
 Đem pháp như vậy để khai thị.
 Thứ sáu: ‘chánh tâm viên mãn trụ’
 Nơi pháp tự tánh không mê hoặc
 Chánh niệm tư duy, rời phân biệt
 Tất cả trời người chẳng động được.
 Nghe khen chê Phật, cùng Phật pháp
 Bồ Tát và cùng Bồ Tát hạnh
 Chúng sanh hữu lượng hoặc vô lượng
 Hữu cầu vô cầu, độ khó dễ,
 Pháp giới lớn nhỏ và thành hoại
 Hoặc có hoặc không, lòng chẳng động
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Nhớ kỹ tư duy hằng quyết định.
 Tất cả các pháp đều vô tướng
 Vô thể, vô tánh, không, vô thiệt
 Như ảo, như mộng, rời phân biệt

Thường thích được nghe nghĩa như vậy.

Thứ bảy: ‘Bất thối chuyển Bồ Tát’

Nơi Phật, Phật pháp, bồ tát hạnh

Hoặc có, hoặc không, xuất, chẳng xuất

Dầu nghe thuyết ấy không thối chuyển.

Quá khứ, vị lai và hiện tại

Tất cả chư Phật có cùng không

Phật trí hữu tận hoặc vô tận

Tam thế một tướng các thứ tướng.

Một tức là nhiều, nhiều là một

Văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy văn

Như vậy tất cả xoay vần thành

Bạc bất thối nên vì chúng nói.

Hoặc pháp có tướng và vô tướng

Hoặc pháp có tánh và vô tánh

Các thứ sai biệt thuộc lẫn nhau

Người này nghe được rồi rớt ráo.

Thứ tám: ‘Bồ Tát đồng chơn trụ’

Thân ngữ ý hạnh đều đầy đủ

Tất cả thanh tịnh không có lỗi

Tùy ý thọ sanh được tự tại.

Biết những chúng sanh lòng sở thích

Các thứ ý giải đều sai khác

Và kia chỗ có tất cả pháp

Thập phương quốc độ tướng thành hoại,

Đến được diệu thân thông mau chóng

Trong tất cả chỗ tùy niệm qua
 Nơi chư Phật được nghe diệu pháp
 Khen ngợi tu hành không lười mỏi,
 Rõ biết tất cả các Phật độ
 Chấn động, gia trì và quán sát
 Vượt qua Phật độ vô lượng số
 Du hành thế giới vô biên số.
 Vô số diệu pháp đều hỏi han
 Chỗ muốn thọ thân đều tự tại
 Ngôn âm thiện xảo đều sung mãn
 Chư Phật vô số đều thờ kính.
 Thứ chín: ‘Bồ Tát vương tử trụ’
 Hay thấy chúng sanh thọ sanh khác
 Phiền não hiện, tập, đều biết cả
 Chỗ làm phương tiện đều khéo rõ,
 Các pháp đều khác, oai nghi khác
 Thế giới chẳng đồng, thuở trước sau
 Như kia thế tục, đệ nhất nghĩa
 Đều khéo biết rõ không có thừa,
 Chỗ Pháp Vương thiện xảo an lập
 Tùy nơi chỗ kia có diệu pháp
 Pháp Vương cung điện hoặc thu nhập
 Và trong nơi đó quan sát thấy,
 Pháp Vương chỗ có pháp quán đánh
 Thần lực, gia trì, không khiếp sợ
 Yên nghỉ cung thất, và ngợi khen

Đem đây dạy bảo Pháp Vương Tử.
 Như vậy vì nói đều hết cả
 Mà khiến tâm kia không chấp trước
 Nơi đây rõ biết tu chánh niệm
 Tất cả chư Phật hiện ra trước.
 Thứ mười: ‘Quán đánh chơn Phật tử’
 Thành mãn pháp tối thượng đệ nhất
 Thập phương vô số các thế giới
 Đều hay chấn động quang chiếu khắp,
 Trụ trì, qua đến, cũng không thừa
 Thanh tịnh trang nghiêm đều đầy đủ
 Khai thị chúng sanh vô hạn số
 Quan sát căn tánh đều biết cả.
 Phát tâm điều phục cũng vô biên
 Đều khiến thu hướng đại bồ đề
 Tất cả pháp giới đều quan sát
 Thập phương quốc độ đều khiến đến.
 Nơi đó, thân và thân hành động
 Thần thông biến hiện khó lường được
 Tam thế Phật độ các cảnh giới
 Nhãn đến Vương Tử không rõ được.
 Pháp giới vô ngại vô biên trí
 Sung mãn nhất thiết thế giới trí
 Chiếu diệu thế giới trụ trì trí
 Rõ biết chúng sanh chư pháp trí
 Và biết chánh giác vô biên trí

Như Lai vì nói đều đủ cả.
 Thập trụ Bồ Tát như vậy thảy
 Điều từ Như Lai pháp hóa sanh
 Tùy kia chỗ có công đức hạnh
 Tất cả trời người chẳng lường được.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Phát tâm cầu Phật số vô biên
 Thập phương quốc độ đều sung mãn
 Điều sẽ được thành nhất thiết trí.
 Tất cả quốc độ không ngăn mé
 Thế giới chúng sanh pháp cũng vậy
 Hoặc, nghiệp, sở thích đều khác biệt
 Nương đó mà phát bồ đề tâm.
 Ban đầu một niệm cầu Phật đạo
 Chúng sanh thế gian và nhị thừa
 Hết sức suy gẫm còn chẳng biết
 Huống là bao nhiêu công đức khác.
 Thập phương tất cả các thế giới
 Dùng một lông đều cân nhắc được,
 Người đó biết được Phật tử này
 Công hạnh hướng đến Phật đại trí.
 Thập phương chỗ có những biển lớn
 Điều dùng sợi lông chấm khiến cạn,
 Người đó biết được Phật tử này
 Công đức tu hành trong một niệm.
 Tất cả thế giới nghiền làm bụi

Đều phân biệt được biết rõ số,
Người như vậy mới có thể thấy
Đạo tu hành của Bồ Tát này.
Thập phương chư Phật trong tam thế
Tất cả Độc Giác và Thinh Văn
Đều dùng tất cả diệu biệt tài
Khai thị sơ phát bồ đề tâm.
Phát tâm công đức chẳng lường được
Sung mãn tất cả cõi chúng sanh
Chúng trí cùng nói không hết được
Huống là bao nhiêu diệu hạnh khác.